

HYGIËNISCHE KRONIEK

De Nieuw-Malthusiaanse Bond en de boekjes, die hij verspreidt

In Maart van dit jaar plaatsten wij een schrijven van dr. Meyer J. Premsela, die zich gestoten had aan uitspraken in een boekje van de Nieuw-Malthusiaanse Bond, dat sexuele onthouding lichamelijke en geestelijk tot ernstige stoornissen voert. Ik sloot mij bij zijn betoog aan en voerde bedenkingen aan tegen de wijze van propaganda. Na geruime tijd kwam een verweer, dat toen niet dadelijk geplaatst kon worden, in verband met de artikelenreeks over Griekenland en om het feit, dat actueler onderwerpen voor moesten gaan.

Daarom werd een ingezonden stuk van B.L. ook tot heden aangehouden. (Een schrijven van H. te Haarlem gaan we voorbij, omdat dit in hoofdzaak persoonlijke aanvallen bevat op de leidende figuren van de N.M.B.).

Hier volgt thans het verweer van het bestuur van de Nieuw-Malthusiaanse Bond:

In Maart j.l. verscheen in uw bladen een „Hygiënische Kroniek“, waarin een aanval werd gedaan op het „Middelenboekje“ van de Nieuw-Malthusiaanse Bond.

Deze Kroniek kon niet eerder beantwoord worden, doordat de Medische Raad van de N.M.B. daartoe eerst bijeen moest komen.

In genoemde Kroniek werden achtereenvolgens aan kritiek onderwerpen:

10. Bepaalde zinsneden uit het „Middelenboekje voor Geboorteregeling“ door Joh. Ph. Tuyt, verschenen met medewerking en goedkeuring van de Medische Raad;

20. De wijze van propaganda van de N.M.B., welke volgens L.H. en den schrijver van het door dezen overgenomen ingezonden stuk, arts M. J. Premsela, aan een grove eenzijdigheid zou mank gaan.

Wat het 2e punt betreft, de Medische Raad draagt enerzijds verantwoordelijkheid voor de wijze van propaganda van de Bond. Wij hebben ons alleen met de medische zijde van deze Kroniek bezig te houden, welke in hoofdzaak betreft het vraagstuk van de gevolgen der geslachtelijke onthouding.

Het ligt ons verre in uw blad een wetenschappelijk debat te willen ontketen. Daartoe zijn wij op andere, hiervoor beter in aanmerking komende plaatsen, te allen tijde bereid.

Wij willen daarom met het volgende volstaan: Collega M. J. Premsela nam aanstoot aan de volgende zinsneden uit het „Middelenboekje“, (bladzijde 5):

„geslachtelijke geheelonthouding voert bij de meeste mensen tot ernstige lichamelijke en geestelijke stoornissen“ en

„Niet alleen rooft deze onthouding de mensen rust en geluk, doch op de duur leidt zij tot ernstige stoornissen in lichamelijke en geestelijke welzijn“ (bladzijde 9).

Wij, die in de geslachtsdrift meer zien dan een premie op de voortplanting; die daarin weten een neiging, welke ook om zich zelve recht op bevrediging heeft, wij zijn ervan overtuigd, dat geslachtelijke geheelonthouding voor volwassenen in het algemeen op de duur niet mogelijk, niet nuttig en niet wenselijk is en dat zij, door velen, niet zonder schade wordt verdragen.

Dit betekent geenszins, dat wij, gelijk ons zo vaak in de schoenen wordt geschoven en gelijk ook thans L.H. tracht te doen: „bijkans bepleiten het buitenechtelijke sexueel verkeer“.

Ook wij zijn van mening, dat men hier niet te veel mag generaliseren en dat alles hier uitermate individueel is.

In de aangevallen zinsneden zijn onze opvattingen dusdanig geformuleerd, dat het de schijn wekt, alsof geslachtelijke onthouding altijd tot ernstige stoornissen op lichamelijke gebied moet leiden. Deze bewering, weergegeven op de dwingende wijze, zoals zij daar staat, is inderdaad te beslist.

Bij een beschouwing van de gevolgen van geslachtelijke onthouding behoeft men niet in de eerste plaats aan lichamelijke schade te denken, ofschoon de onthouding ook daartoe kan leiden. In de volgende druk van het „Middelenboekje“ zal dit punt nader uitgewerkt worden en tevens gewezen worden op het paedagogisch inderdaad waardevolle feit, van de betrekkelijke onschadelijkheid van de onthouding t.o.v. de lichamelijke gezondheid in de meerderheid der gevallen. Volledig oneens blijven wij het echter met L.H. als hij meent, dat wij ook de geestelijke nadelen hebben overschat. Tegenover zijn „stoute veronderstelling“ of het niet mogelijk is, dat in het bijzonder de zenuwartsen het vraagstuk door een te donkere bril bekijken, zouden wij onze ervaringen aan de consultatiebureau's kunnen stellen, alsmede die van iederen huisarts, die ook op het gebied van het geslachtsleven het volledige vertrouwen van zijn patiënten heeft, welke ervaringen de ontwrichtende geestelijke gevolgen van de alom heersende sexuele nood in een fel daglicht stellen!

Namens de Medische Raad van de N.M.B.

B. Premsela, voorzitter.

B. H. Meyboom, secretaris.

Ik laat thans aan het woord B. L. te Amsterdam:

Nogmaals „geslachtsonkundigen“

Eerst thans nam ik kennis van uw Kroniek in Maart j.l. gewijd aan het „Middelenboekje“ van de N.M.B. en het verheugde mij daarin ernstige kritiek op de eenzijdigheid bij methode en propaganda van de N.M.B. te lezen.

Zeër terecht zegt u, dat de actieve rol, die deze Bond speelt bij de verbreiding van zijn denkbeelden en het gebrek aan fijnheid, velen afstoten. Dat betekent, dat deze Bond zich hierdoor beperkt in zijn ledental, maar vooral in zijn invloedssfeer, dat velen, die de gedachte der bewuste kinderegeling onderschrijven, toch buiten deze Bond blijven, tot schade van de verbreiding der N.M.-gedachte en het geluk van vele medemensen. Is het niet mogelijk, dat de N.M.B. een bond is, die allen omvat, die de gedachte der regeling van het kindertal aanvaarden, doch daarnaast hun eigen wereld- en mensbeschou-

wing hebben, welke het uitgangspunt is van hun kijk op het gebied der sexualiteit?

Hoe denkt men ooit kerkelijke mensen te bereiken, wanneer men in „Verstandig Ouderschap“ steeds generaliserend op verstandelijk rationalistische wijze polemiseert tegen de kerk, daarbij de diepere motieven, die bij de besten der tegenstanders voorzitten, negeert en vergeet hoe in ons land b.v. het Vrijzinnig-Christendom herhaaldelijk blijk gegeven heeft zich niet tegen deze gedachte te verzetten?

Wat moet men denken van een afdeling als Amsterdam, waar de volgende enormiteit van mr. drs. A. Börger in het mededelingenblad gepubliceerd wordt:

„Zeker, de jongere kan nog niet voor zichzelf zorgen. Maar hij kan ook niet uit eigen krachten zijn honger- en dorstbehoefte en zijn behoefte aan ontspanning bevredigen. En toch vinden de meeste ouders het prachtig, als die jongen flink eet en zich amuseert. Alle psychische spanningen mag hij opheffen: alleen de sexuele spanning niet“.

Dergelijke theorieën, eenzijdig en daarom onjuist, bovendien gevaarlijk voor de geestelijke volksgezondheid, welke theorieën niets te maken hebben met de doelstelling van de Bond, duwen de N.M.B. in een bepaalde hoek, waar hij bestreden wordt ook door mensen, die de gedachte van de N.M.B. onderschrijven.

B. L.

Ik wil mij met mijn kanttekeningen beperking onplegen. Als het bestuur van de N.M.B. niet kan inzien, dat de opvatting, dat kinderbeperking het ei van Columbus is, waardoor alle moeilijkheden uit de wereld geholpen worden, hopeloos fout en eenzijdig is, dan valt er moeilijk met dat college te praten. Nog erger wordt het, wanneer dat bestuur op de slechte weg doorgaat, n.l. van ongevraagd advies geven op een wijze, die vaak stuit door gemis aan fijnheid en door apodictische algemeenheden, die op dit gebied zo fataal zijn.

Nu krabbelt de Medische Raad van de N.M.B. al aardig terug — het kon niet anders. De stelling van de schadelijkheid van de sexuele onthouding is niet houdbaar en wederom het bewijs, dat dit soort uitspraken uit den boze is, omdat dit alles uitermate individueel is.

Ik wil niet in herhaling vallen, maar wijzen op het pover excuus: wij, Medische Raad, zijn niet verantwoordelijk voor de wijze van propaganda van de N.M.B. — te drommel, als men zich daar niet mede verenigen kan, dan behoort men zijn lidmaatschap van de Bond op te zeggen. Doet men dit niet, dan zal ieder het zijne ervan denken, want het gaat niet om kleinigheden, doch om de gehele geste van de N.M.B.

Het wordt o.i. hoog tijd, dat de bestuursleden, ook zij die in een ander jasje gestoken, lid zijn van het hoofdbestuur, eens ter dege het doen en laten van de N.M.B. over de gehele lijn kritisch bekijken en wijzigen. Zij moeten hun oor te luisteren leggen om te verstaan, dat voorzichtigheid, bescheidenheid, hoge beschaving en respect voor anderer levensbeschouwing, het eerst nodige zijn op het gebied van de sexualiteit, dat de N.M.B. te kwader ure betreden heeft.

Zeker wordt op dit gebied veel overdreven en het slot van het schrijven der eerste inzenders is er het bewijs van.

L. H.